

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra DEN POLITISKE KANDSTØBER

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 3-7: Komedier", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 3-7: Komedier*, udg. af F. J. Billeskov Jansen , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 25. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holb03val-shoot-idm140583366853024/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 3-7: Komedier

ACTUS I, SCENA 6.

HENRICH. Jeg hørte det nok, men jeg forstod kun lidt deraf; jeg hørte nok, at de satte Keysere, Konger og Chur-Førster af, og andre i deres Sted igien. Nu taledes om Told, nu om Accise og Consumption, nu om u-dygtige Folk, som var i Raadet, nu om Hamburgs Opkomst og Handelens Forfremmelse, nu kastede de op i Bøger, nu kiigede de udi Landkorte. Richart Bøstenbinder sad med en Tandstikker i Haanden, saa jeg troer han maa være Secreteer i Raadet.

ANTONIUS. Ha ha ha! Det første jeg møder ham, skal jeg, min Troe, siige: god Dag, Herr Secreteer!

HENRICH. Ja, men ikke mine Ord igien; gid Fanden have med de Folk at bestille, som kand sætte Konger og Førster, ja Bormester og Raad selv af.

GESKE. Taler min Mand ogsaa med?

HENRICH. Ikke meget, han sidder kun og grunder, og tar Snus-Tobak, medens de andre taler, og, naar de har udtalt, deciderer han.

GESKE. Kiendte han dig ikke da?

HENRICH. Han saae mig ikke, thi jeg var i en anden Stue; og omendskiønt han havde seet mig, saa havde hans Høyhed ikke tilladt ham at kiende mig, thi han havde en Mine, som en Kreds-Oberst, som den øverste Bormester, naar han gir Audience til en Minister. Folk, saa snart de komme i Collegier, faaer ligesom en Taage for Øynene, saa de ikke kand see end deres beste Venner.

GESKE! Ach! jeg arme Menneske! den Mand fører os vist i Ulykke, om Bormester og Raad faaer at viide saadant, at han sidder og reformerer Staten. De gode Mænd vil ingen Reformation have her i Hamborg. See kun til, om vi ikke faaer Vagt for vort Huus, forend vi veed et Ord deraf, og min gode Herman von Bremen blir trækket i Fængsel.

HENRICH. Det kand nok skee; thi Raadet har aldrig haft meer at siige end nu, siden den Tid Kreds-Trop-

DEN POLITISKE KANDSTØBER

perne laae udi Hamburg. Det heele Borgerskab er ikke mægtig til at tage ham i Forsvar.
ANTONIUS. Lapperie! Det er kun at lee af saadane Karle; hvad kand en Kandestøber, en Maler, eller Børstenbinder vide af Stats-Sager? Raadet vil heller divertere sig end blive bange derover.
GESKE. Jeg vil see til, om jeg kand overrumple dem. Lad os gaae ind saa længe.